

3D – Design, Domo, Deko a Hangárban

Lakberendezési és bútorkiállítás lesz

Október 2–5. között 3D – Design, Domo, Deko címen belsőépítészeti, lakberendezési és bútorkiállítást rendeznek a Kereskedő közben, a Hangár Expo és Konferencia-központban.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A régióban egyedülálló kiállításra készül a Gellért és Fiai Consulting Kft.: október 2–5. között a Hangár Expo és Konferencia-központban bemutatják a modern lakberendezés minden eszközét, a legújabb belsőépítészeti irányzatokat, a bútorok és a hozzájuk illő kiegészítők arzenálját. A hagyományteremtés szándékával elindított rendezvény elnevezése – 3D – Design, Domo, Deko – azt a szándékot tükrözi, hogy a látogatók otthonuk harmonikus berendezéséhez, a bútorok és a lakás-kiegészítők funkcionális és esztétikai szempontok szerinti összeválogatásához szakemberektől szerezhesse-
nek ötleteket, s a vezető bútorgyártók és forgalmazók bemutatnassák kínálatukat. A szervezők a szakmai napon, október 2-án, csütörtökön előadásokat tartanak, erre a szakma képviselőin, a tervezőkön, lakberendezőkön, belsőépítésze-
ken kívül az érdeklődőket is várják. A házigazda Réz András.

Az esemény különlegessége, hogy a kiállításon – amely egyben vásár is – művészeti alkotásokat lehet megtekinteni. E gondolat jegyében első alkalommal Szőnyi István halász témájú pannóját mutatják be, amelyek a magyar képzőművészet különleges értékei közé tartoznak, s felújításuk óta most tekinthetők meg először. A három képet Magyarország legjobb restaurátorai

újították fel, s hajdanán Szeged legendás étterme, a Hági falait díszítették.

A kiállításon Magyarország vezető dizájnerei mutatják be kínálatukat, a vendégek között ott lesz többek között a V.A.M. Design, az Európa Design, a Novetex különleges ágyneművel, gyönyörködhetnek a látogatók a Sil fürdőszobaszalon, az Enteriőr és a Firhang közös standjában, láthatók a Desing-air, az Omnimarkt, a Dominó Irodabútor, a Komód Bútor termékei. Szakképzett lakberendezők ingyenes tanácsadásal segítik az érdeklődőket, akiket lakásuk, házuk alaprajzával várnak a kiállítók.

Szórakoztató programról is gondoskodnak a szervezők: a színpadon kialakított látványkonyhában Szeged ismert sportolói, közéleti személyiségei, országos hírességek avatják be a látogatókat kedvenc ételeik elkészítésének titkaiba. Péntek délután 15 órától Borbás Mária, a Hír TV háziasszonya és Benke László, Oscar-díjas mesterszakács főz, szombat délelőtt a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója, Székhelyi József mond egy anekdotát a kovászos uborkáról, s közben elkészíti finom főztjét. Szombaton délután a kosárlabda szerelmesei megtudhatják, mi a kedvenc étele Donkó Orsolyának, a Szeviép-Szeged válogatott kosarasának, akit férje, Szetey András, lapunk főszerkesztője segít. Vasárnap délelőtt egy szépségkirálynő, Boros Fanni, a Rádió 88 szépségversenyének győztese ragadja meg fakanalat, míg délután a kézilabdát kedvelők ismerhetik meg Kővári Árpád, a Pick Szeged kézilabdacsapata elnökének és Nikola Eklemovicsnak, a Pick Szeged válogatott kézilabdázójának főzési tudományát.

A tulajdonos szerint buta emberek irigykednek rájuk

Paprikás hangulat a telepen

Fotó: Karnok Csaba

A szomszédok nem csomagolják be véleményüket.

Paprikacsomagoló üzem tervezett kialakítása ellen tiltakoznak Szegeden, a Klebelsbergtelepen. Az érintettek egyre durvább hangnembben vádolják egymást.

Eddig ötvenhárom klebelsbergtelepi lakó írta alá azt az ívet, amellyel tiltakoznak egy már engedélyezett paprikafeldolgozó, vagy paprikacsomagoló felépítése ellen. A Zentai utcában egy magánház pincéjében alakítanák ki az üzemet, amiről a közvetlen szomszédokat az önkormányzat építési osztálya értesítette. A lakók szerint a paprikafeldolgozó üzembe helyezésével megszűnne nyugalomuk, hangos és bűdös lenne a környék, ráadásul a levegőbe kerülő illóanyagok az egészségüket is károsítanák.

Tóth Béla az épülő ház közvetlen szomszédságában lakik. Mint mondta, véleménye szerint ipari övezetbe való az oda tervezett őrlőüzem. Az út túloldala egyébként már annak számít, így nem érti, miért nem oda építenek a tulajdonosok. A férfi egyébként azt is sérelmezi, hogy az új ház miatt egyik szobaalakját be kell falaztatnia, mert az a telekre néz.

Békési István lesz az építkezők második

szomszédja. A férfi elmondta, a tulajdonosok azt állítják, csak csomagolni fognak a pincékben, azt is csak házi mennyiségben, de ezt ő nem hiszi el. A telekre bevezetett háromszor 120 amper ugyanis üzemi gépek meghajtásához is elégséges.

A telektulajdonosok, K. Pál és felesége felháborodtak azon, hogy egy már engedélyezett üzem létrehozását a szomszédok megpróbálják megakadályozni. K-né M. Angéla szerint ez nem szól másról, mint buta emberek irigységéről. Akinek van pénze, azt feljelentik. Hozzátette: nem érti, hogyan merik szomszédai felülbírálni az építési osztály vezetőjének döntését.

A házaspár elmondta, minden létező engedélyt, így például a környezetvédezőkét is megszerezték, és ha szabálytalanul működnének, megbírságnának őket. Pincéjükben egyébként csak csomagolni szeretnének, amely nem hangosabb egy átlagos konyhai munka zajánál. Az őrlő, feldolgozó és keverő tevékenység csak a hivatalos elnevezés miatt szerepel az engedélyen.

K. Pál elmondta, senkinek semmi köze ahhoz, hogy mennyi áramot vezetnek be telekükre, de egyébként egy mosogatógéphez,

vagy egy normális villanytűzhelyhez szükséges a három fázis. Azt pedig kikérik maguknak, hogy szomszédjaik döntsék el, hol kellene építkezniük. Hozzátette: két kisgyermekük van, tehát már miattuk sem működtetnének zajos üzemet, és azt is furcsa gondolatnak tartják, hogy azért építenének fel egy többmilliósi házat, hogy szennyezzék környezetüket.

K. Pál írásban kérte, hogy az alábbiakat szó szerint közöljék: – „Ezzel a kisüzemmel az önkormányzat iparüzési adójához járulnánk hozzá, munkahelyeket teremtvé. Ezzel szemben úgy látjuk, hogy az önkormányzaton élőködők, kik a kocsmában költik el a segélyeket, ha ezek szava a perdöntő, akkor az ország legjobb úton halad a teljes csődbemenés felé.”

Az építkezés a szomszédok tiltakozása miatt egyelőre nem kezdődhetett el. K-ék várják a másodfokú döntést, amely reményeik szerint helybenhagyja az előzőt, amely kimondta, hogy az üzem jogszerűen működhet. A szomszédok viszont abban bíznak és arra számítanak, hogy hozzájárulásuk nélkül nem lehet a házban üzemeltetni csomagolót.

TIMÁR KRISZTA

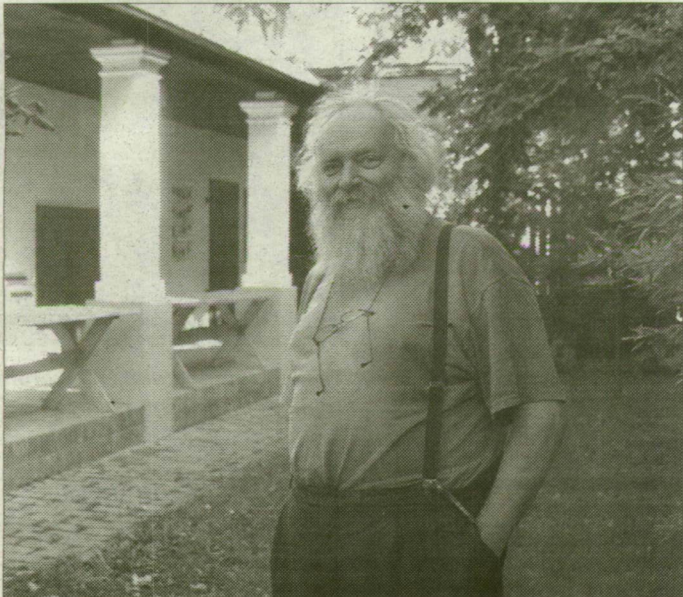
Csallány Gábor kései utóda Szentesen

A múzeumépítő Rózsa hitvallása

A kulturális örökség védelme érdekében kifejtett tevékenységéért Schönvisner István-emlékérmet adományozott Hiller István szakminiszter Rózsa Gábornak, a szentesi Koszta József Múzeum munkatársának.

Persze hogy örül Rózsa Gábor a magyar műemlékvédelemért, a nemzeti örökség megóvásáért és gyarapításáért kapott legrangosabb miniszteriális elismerésnek, még ha úgy nyilvánul is meg, mintha nem kitüntetés, hanem egyenesen büntetést kapott volna. Aki ismeri a szentesi mérnök-muzeológust, az természetesen veszi, hogy ilyesmiket mond a kérdéseimre: levélnehezéknek használja a mives érmet, meg hogy ő most a fekete bárány múzeumi berkekben, mert a régészek pályáztak erre a díjra. Csakhogy Gábort a városvédők szövetségének elnöke, Ráday Mihály terjesztette fel a miniszteriális elismerésre. Azt viszont nem szégyelli bevallani, hogy bizony lexikonban nézett utána, ki volt a XIX. században született Schönvisner István archeológus, akinek a nevét viseli a most kapott emlékérem. Amúgy egyáltalán nem mellesleg kívánczik ide: ugyanezt a kitüntetést kapta Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke is.

Az 59 éves Rózsa Gábor azt vallja, hogy „lassú víz mos partot”. Neki ugyanis hosszú évek hadakozásokkal is terhelt munkája van a szentesi Petőfi utcában a romjaiból megmentett Péter Pál-féle polgárházban meg Fridrich János napfénytető, fotográfiai műtermében. Az utób-

Rózsa Gábor azt vallja, hogy „lassú víz mos partot”. Fotó: Tésik Attila

HELYI VÉDETTSÉGŰ ÉPÜLETEK

Helyi védettségű, azaz a település szempontjából valamilyen hagyományt őrző, vagy a városra jellemző építészeti elemeket tartalmazó épületekből 256-ot tartanak nyilván Hódmezővásárhelyen. Csongrádon 4 ipari, 8 középület és 104 lakóház tartozik ebbe a csoportba, Makón 230, Mindszenten 23, Szentesen pedig 16 épület és 4 egyéb építmény élvez helyi védettséget, további 20-at pedig javasoltak erre.

bit például le akarták bontatni és az ópusztaszeri történeti parkban tervezték a rekonstrukcióját. De sokat harcolt a Péter Pál-polgárházért is, amely a Fridrich-fényirdával együtt muzeális érték. Ha azt vesszük, Rózsa Gábor két múzeumot alapított Szentesen, s mind a kettő egyre csak gyarapodik. Azt állítja a kitüntetett, hogy megépíttetni mégis köny-

nyebb volt ezeket, mint működtetni. Egyébiránt pedig arra a legbüszkébb: újabban már Gábor bácsinak szólítják a hosszú, fehér szakálla láttán ismerősei a szentesi utcán. Ugyanazzal a megszólítással tisztelik meg őt, mint a Koszta József Múzeumot alapító igazgatót, Csallány Gábort.

De mit keres a földmérésre

szakosodott építőmérnök, no meg három szakmérnöki vizsgát is abszolválta Rózsa Gábor a műtárgyak világában? Azt meséli, hogy nem ő ment a múzeumba, hanem a muzeológusok az algyői olajmezőkre. Az olajosoknál dolgozott ugyanis ifjúkori éveiben, ahol talált valamilyen lelőhelyet. – Kihívtam a régészeket, akiknek azóta is a rabjuk vagyok – mondja arra utalva, hogy élete párja és három gyermekének édesanyja Vörös Gabriella, a megyei múzeumi szervezet régész-igazgatója. Gábor a múzeumi létét, a „második életét” éppen húsz esztendőben méri, ám kesernyésen teszi hozzá, hogy erről mindenki megfélekedezett. Jövőre, a hatvanadik születésnapján hivatalosan ugyan „megszólik” a múzeumba helyeztetni magát. Akkor aztán lesz ideje, hogy fel is dolgozza a szentesi polgárház múzeumba és a Fridrich-műterembe meg a volt vármegyeházbeli térképtárba begyűjtött kulturális örökséget. Am még meg sem említettük a szívének ugyan csak kedves témáit: a földtant, a népzenét, a klasszikus muzsikát, az ipar- és képzőművészetet, de folytathatnánk még a kultúra azon területeit, ahol szintén otthon van. Hogy ki is valójában Rózsa Gábor? Azt mondja erre: „Hatlövétű dzsoli dzsóker.” Amúgy pedig megszokott is meg szentesi is, az utóbbi időben már tápai is. Családjával a „világ közepén” lakik, és újabban egy csónakról meg kecskéről álmodik, mely jószágát a töltes oldalán legeltet majd.

BALÁZSI IRÉN

Min dolgozik?

Tar Ibolya klasszika–filológus

Hihetnénk, hogy a modern világban nincs jelentősége az antikvitásnak, a poszt-posztmodernben a görög-római művészetnek. Csakhogy ez nem így van.

– Nemrég zajlott le Szegeden az általam vezetett klasszika–filológia tanszék szervezésében egy nemzetközi konferencia, Klassziszicizmus és modernitás címmel. Ezen magam is előadást tartottam a római kori irodalomról, az európai irodalomra gyakorolt hatásáról – mondja Tar Ibolya. – Az antikvitas és a modern irodalom összefüggései foglalkoztatnak két legutóbbi tanulmányomban is, ezek Olaszországban, egy-egy gyűjteményes kötetben láttak napvilágot, de itthoni vonatkozásaiak miatt magyarul is tervezem a megjelentetésüket. Az egyikben Kovács András Ferenc költészetét tekintettem át, aki hallatlanul sok szállal kötődik a klasszikusokhoz. A másik, átfogóbb jellegű tanulmányban az utóbbi két évtized magyar költői terméséből, Baka István, Orbán Ottó, Imre Flóra, Lator László és mások verseiből válogattam és ugyancsak az antikvitas hatásait elemeztem. A Baka-elemzést szeretném a közlejövőben kibővíteni és a szegedi Tiszájában publikálni.

Az idei nyár elején jelent meg Michael von Albrecht római irodalomtörténetének első, 700 oldalas kötete magyar nyelven, németből fordította Tar Ibolya – most készül a második kötet. Folyamatosan fordít antik szerzőket, görögöket és latinból. A római

Tar Ibolya nem csak kutat, fordít is. Fotó: Schmidt Andrea

metrikáról írt könyvet, Catullus-, Vergilius- és Ovidius-tanulmányokat publikált.

– Az antikvitas manapság is megkerülhetetlen, a modern kultúrát teljesen átítatja. Ezért – és tanárként is – azt vallom, nem szabad kiiktatni a latint az iskolai általánosan művelő tárgyak közül. Aki latint tanul, nem egyszerűen egy idegen nyelvet tanul, hanem egyszerre többet, hiszen az angol és a neolatin nyelvek struktúrája erre épül, nem beszélve a szókincs hasonlóságairól. De még többről van szó: a latintanulás nemcsak a nyelv megtanulását, hanem a képzőművészeti, irodalmi, mitológiai értékekkel való megismerkedést is jelenti. A latin tanulása gondolkodási fegyveremre, rendszerszerűen szoktat, morális nevelő ereje van és garantált a hatása az általános intelligenciára.

S. E.